

JUBILEUSZ PROF. DR. HAB. JANUSZA MATKOWSKIEGO

28 kwietnia 2012 r., w siedzibie Rektoratu Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Licealnej odbyły się obchody Jubileuszu 70-lecia Profesora Janusza Matkowskiego - wybitnego polskiego matematyka, od wielu lat związanego z Wydziałem Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

29 kwietnia 2012 r. w siedzibie Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii w ramach uroczystych obchodów odbyła się sesja naukowa poświęcona osiągnięciom Jubilata. Organizacji całości Jubileuszu prof. Matkowskiego patronował Komitet Honorowy, na którego czele stał Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Czesław Osękowski.

Obchodom Jubileuszu towarzyszyła wystawa ukazująca przebieg życia i pracy naukowej Profesora Matkowskiego. Można ją było oglądać przez 2 miesiące - kwiecień i maj, w holu Rektoratu przy ul. Licealnej.

esa

PROF. JANUSZ MATKOWSKI z Zieloną Górą jest związany od 1997 r. Do naszego miasta przeniósł się po 21 latach spędzonych w Bielsku-Białej. W latach 1997-1999 pracował w Wyższej Szkole Pedagogicznej będąc dyrektorem Instytutu Matematyki i kierując Zakładem Równań Funkcyjnych. W 1999 r. podjął pracę na Politechnice Zielonogórskiej, a od roku 2001 na powstałym wtedy Uniwersytecie Zielonogórskim, gdzie do kwietnia 2004 r. był kierownikiem Zakładu Analizy Matematycznej. Od początku 2012 r. kieruje Zakładem Równań Funkcyjnych. Od października 1997 roku do czerwca 2004 roku prowadził na zielonogórskich uczelniach seminarium naukowe z równań i nierównośći funkcyjnych, które gościło wielu matematyków polskich i zagranicznych.

Spośród wielu osiągnięć profesora Janusza Matkowskiego na czoło wysuwają się wyniki jego badań naukowych. Jest jednym z najwybitniejszych członków polskiej szkoły równań funkcyjnych, której twórcą był Marek Kuczma, a prekursorem Stanisław Gołąb - obaj byli jego nauczycielami. Jest autorem lub współautorem 210. prac, w tym 191 opublikowanych, 13 przyjętych do druku i 6 przestanych do recenzji. Większość z nich poświęcona jest równaniom i nierównościami funkcyjnym.

Za swoją działalność naukową był wielokrotnie nagradzany. Już w roku 1970, na Zjeździe Polskiego Towarzystwa Matematycznego w Gdańsku, otrzymał Nagrodę dla Młodych Matematyków. W roku 1991, za cykl artykułów dotyczących charakterystyki normy przestrzeni L_p , dostał Nagrodę Ministra. Jego prace były dziewięciokrotnie nagradzane w Konkursie im. Marka Kuczmy na Najlepszą Polską Pracę z Równań Funkcyjnych, przy czym trzykrotnie była to nagroda I (1974, 1975 i 2008). Dostrzeżono także osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne profesora Janusza Matkowskiego. W 1988 r., za kształcenie młodej kadry naukowej, otrzymał Nagrodę Ministra, a ostatnio, za działalność w ruchu Olimpiad Matematycznych, Medal Komisji Edukacji Narodowej.

W 1987 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Profesor Janusz Matkowski prowadzi szeroką współpracę naukową z matematykami z Polski i z zagranicy. Wielokrotnie, w charakterze *visiting professor*, odwiedzał uniwersytety w Grazu i Wiedniu (Austria), w Caracas i Cumanie (Wenezuela), w Bernie (Szwajcaria). Wygłaszał też referaty na uniwersytetach w Debreczynie (Węgry), w Belgradzie, Nowym Sadzie i Niszu (Serbia), w Karlsruhe i Siegen (Niemcy), w Riazaniu (Rosja), Waterloo (Kanada), Czengdu (Chiny), Hajfie (Izrael), Walencji (Hiszpania) i Tunisie (Tunezja). Uczestniczył również w blisko stu międzynarodowych konferencjach naukowych, a dwie z nich współorganizował. Wielokrotnie recenzował rozprawy doktorskie (także zagranicą), rozprawy habilitacyjne oraz dorobek naukowy do tytułu naukowego. Opiniował też liczne wnioski o granty naukowe. Obecnie jest członkiem komisji przewodu doktorskiego w Luksemburgu.

CHCIAŁEM ZOSTAĆ PIŁKARZEM

» Rozmowa Ewy Sapeńko
z prof. Januszem Matkowskim

> **Panie Profesorze proszę w kilku zdaniach powiedzieć czym Pan się zajmuje w swojej pracy naukowej, no i jakie to ma przełożenie na zastosowanie praktyczne?**

Moje zainteresowania naukowe dotyczą m.in. równań funkcyjnych, nierównośći funkcyjnych, teorii iteracji, teorii punktów stałych. Dziedziny te zaliczają się do szeroko rozumianej analizy matematycznej i znajdują zastosowania w rachunku prawdopodobieństwa, geometrii, ekonomii, a także w naukach społecznych.

> **Z życiem ludzi i ich karierą zawodową bywa bardzo różnie. Jedni od dziecka wiedzą kim chcą zostać, a z kolei u innych najważniejszą rolę odgrywa przypadek. A jak to było u Pana, Profesorze? Dlaczego zajął się Pan matematyką?**

W dzieciństwie i w pierwszej klasie liceum interesowałem się sportem, a szczególnie piłką nożną. W tym czasie chciałem zostać piłkarzem i grać w liczącym się klubie. Gdy byłem w drugiej klasie liceum, mieszkałem w internacie. Były tam dwie dziesięcioosobowe sale chłopców. Często graliśmy w piłkę nożną. Mieszkał tam także Władek, uczeń ostatniej (czwartej) klasy, najlepszy uczeń tego liceum. Interesował się astronomią, uczestniczył w olimpiadach z matematyki, fizyki i chemii. Mimo moich częstych próśb i nalegań, nie dawał się namówić na grę w piłkę nożną. Pewnego dnia, przed jakimś „ważnym” meczem, długo namawiałem go, aby jednak zagrał. W rezultacie zgodził się stwierdzając: „Dobrze - zagram - jeżeli rozwiążesz zadanie z matematyki.” Byłem kapitanem drużyny i zależało mi na tym, aby mój zespół grał w komplecie. Odpowiedziałem więc: „Postaram się. Tylko, proszę, daj mi jakieś zadanie z mojej klasy.” Z zadaniem, które mi dał poszedłem do pobliskiego parku. Najpierw nie mogłem zrozumieć jego treści. Po pewnym czasie problem stał się jasny. Jednak zadanie było nietypowe i wydawało mi się bardzo trudne. Obawiałem się, że nie uda mi się spełnić